

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-318-0006

Dato: 17. september 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 363 af 5. september 2007. Spørgsmål er stillet efter ønske fra Morten Homann (SF).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål: Vil ministeren kommentere afgørelsen SKM2007.587.LSR, hvor skatteyder mod SKAT's indstilling fik godkendt fradrag for management fees, og vil ministeren give sin vurdering af, hvilke provenumæssige og andre konsekvenser det vil få med hensyn til bl.a. kapitalfondes mulighed for at få skattefinansieret en del af deres overtagelse af danske virksomheder?

Svar: Landsskatterettens afgørelse i SKM2007.587.LSR vedrørte et dansk ejendomsaktieselskab, der havde investeret i en amerikansk venturefond. Den amerikanske venturefond svarede til et dansk kommanditselskab. Komplementaren i kommanditselskabet fungerede som administrationsselskab for venturefondens investeringer

Komplementaren foretog alle undersøgelser, udvælgelser, forhandlinger og beslutninger vedrørende fondens investeringer. Komplementaren sørgede endvidere for de almindelige administrative ydelser vedrørende fonden, herunder bogføring og rapportering. For disse ydelser modtog komplementaren et management fee på 2 pct. af det investerede beløb. Management fee skulle efterfølgende nedsættes til 1,5 pct. af det investerede beløb på en nærmere aftalt dato.

Det danske ejendomsaktieselskab havde skattepligtige indtægter fra venturefondens aktiviteter i form af renteindtægter af et bankindestående. Management fee oversteg dog renteindtægterne betydeligt, således at det danske ejendomsaktieselskab havde selvangivet et underskud vedrørende dets aktiviteter gennem venturefonden. SKAT nægtede fradrag for management fee med henvisning til, at det intet har med årets skattepligtige indkomst at gøre.

Landsskatteretten tillod fradrag for management fee med henvisning til, at Landsskatteretten i en afgørelse fra 2006 (SKM2006.409.LSR) havde fundet, at omkostninger til formueadministration af en aktieportefølje var fradragsberettigede.

I afgørelsen fra 2006 var der tale om et dansk holdingselskab, som bl.a. løbende investerede i aktier med henblik på at få udbytte og opnå værdistigninger. Selskabets aktieportefølje blev forvaltet af forskellige eksterne porteføljeforvaltere. Selskabet havde i det pågældende indkomstår udbytteindtægter på ca. 20 mio. kr. og skattepligtige aktieavancer på ca. 54 mio. kr. vedrørende disse aktier. Porteføljehonorarerne udgjorde knap 20 mio. kr.

SKAT nægtede fradrag for porteføljehonorarerne med henvisning til, at aktieinvesteringerne primært var foretaget med henblik på at opnå aktieavancer på aktier med en ejertid på mere end 3 år - dvs. skattefrie aktieavancer. Udgifterne var derfor ikke afholdt med henblik på erhvervelse af skattepligtige indtægter.

Landsskatteretten tillod fradrag for porteføljehonorarerne med henvisning til, at en skatteyder kan fradrage udgifter til forvaltning af sin formue, jf. Højesterets dom i UfR 1942.278 H.

Landsskatteretten henviste endvidere til forarbejderne til ligningslovens § 17 C, der begrænser privatpersoners udgifter til depotgebyrer m.v. samt rådgivning og administration

vedrørende værdipapirer. I bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det bl.a., at hvis de nævnte udgifter er afholdt af et selskab, en skattepligtig fond eller forening eller afholdt som led i driften af en personligt ejet erhvervsvirksomhed, som beskattes efter virksomhedsskattelovens regler, vil der (fortsat) være fradragsret.

De to afgørelser understreger, at et selskabs udgifter til formueadministration kan fradrages, hvis udgiften har direkte sammenhæng med selskabets erhvervelse af skattepligtig indkomst, jf. statsskattelovens § 6 a. Fradrag kan kun nægtes, såfremt dele af de pågældende udgifter ikke har den nødvendige sammenhæng med indkomsterhvervelsen, men snarere tjener til sikring af den del af selskabets formue, som kan afhændes skattefrit. Det bemærkes i den forbindelse, at aktier som udgangspunkt ikke kan afhændes skattefrit.

Det vil i relation til udgifter til administration af en aktieportefølje sige, at fradrag kun kan nægtes, hvis den enkelte formueforvalters investeringsrådgivning kan henføres til aktieinvesteringer, der specifikt er foretaget med henblik på at opnå udbytter og/eller avancer, der ikke er eller kun rent undtagelsesvist vil være skattepligtige.

Der er enkelte faktuelle forskelle mellem de to sager - bl.a. antallet af eksterne administratører og de ydelser de udfører. I den aktuelle sag har der også været udmeldt syn og skøn med henblik på at få afklaret, om administrationsaftalen med komplementaren er indgået på vilkår, der er sædvanlige for denne type aftaler. Efter skønmændenes udtalelser må det konkluderes at være tilfældet.

Jeg vurderer, at den aktuelle afgørelse ligger i forlængelse af afgørelsen fra 2006. Efter min opfattelse kan afgørelsen ikke siges at rykke på grænserne for, hvornår et selskab har fradrag for løbende udgifter til formueadministration, men den er udtryk for, at det vil være meget vanskeligt for SKAT at bevise, at en investeringsrådgivning kan henføres til aktieinvesteringer, som specifikt er foretaget med henblik på at opnå skattefri afkast.

På den baggrund vurderer jeg ikke, at afgørelsen har nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Efter min opfattelse har afgørelsen heller ikke nævneværdige konsekvenser for kapitalfondes overtagelse af danske selskaber. Afgørelsen er en generel fortolkning af bestemmelsen i statsskattelovens § 6 a om fradrag for driftsomkostninger, som ikke favoriserer kapitalfonde i forhold til "almindelige" selskaber.